

Desembre '10

Nº 6

eau d'esplai

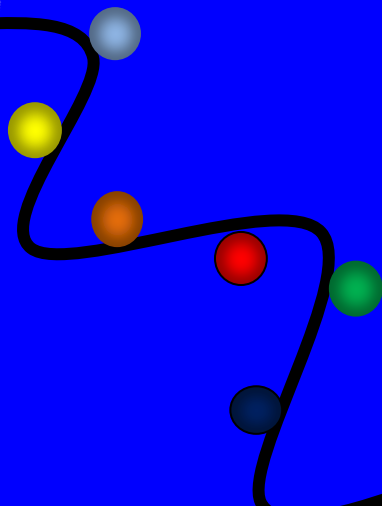
pour homme et femme

La revista de l'Esplai Estel - Parròquia del Cor de Maria i S. Tomàs - BCN

**FUM, FUM
FUM...**

**ENTREVISTA AL
PARE ROCA
ACABAT
D'ARRIBAR DEL
BRASIL!**

ÍNDEX

SECCIÓ

PÀGINA

Editorial	3
Responsable General	4
Consiliari	5
Rector	6
Follets	7
Espurnes	8
Barrufets	9
Picasoques	10
Exploradors	11
Vigies	12
Premonitors i Col·laboradors	13
Animació de Pares	14
Animació de monitors	16
Camps 2011	17
Agermanament	18
Celebracions Nadalenques	19
Taulell	20
Catalunya pas a pas	22
L'entrevista	24
El castell més universal	29
El M.C.E.C. i Zona 2	30
Colònies i campaments 2011	32
El follet Negre	33
Biblioteca	34
Esplairock	35
Ambientals	36
Jocs	38

Estimats esplaïencs i esplaïenques!

Us presentem puntualment i amb la mateixa il·lusió de sempre, un nou número de l'Altaveu. Això vol dir que a hores d'ara el primer trimestre ja és qüestió del passat i amb ell les esperances i incerteses que caracteritzen l'inici de totes les coses que s'esperen amb impaciència. Aquest és un moment clau doncs a diferència del que passa al més de novembre, tots comptem a l'experiència d'un trimestre i la il·lusió que ens proporciona veure'n dos més al tornar de les vacances. En aquestes alçades podem dir amb coneixement de causa – ara si- que tot està per fer i tot es possible encara. Les vacances de Nadal són doncs un bon moment per avaluar la feina feta i encarar la resta del curs amb voluntat i idees renovades i no dubteu que els monitors així ho farem entre torró, neula i picada de tió.

3

En aquest número de l'Altaveu, hem entrevistat al Pare Roca un claretià que un bon dia va travessar l'oceà per ajudar a aquells que més ho necessitaven. Un exemple de bona voluntat, esforç, dedicació i solidaritat. Amb ell hem parlat de l'apadrinament que fa l'esplai al Brasil, i de la situació en aquell país parant especial atenció en aquells que més de prop ens toquen, el món dels infants. Parlar amb ell és obrir la porta a una realitat que malgrat resultar-nos estranya i sorprenent, no deixa de ser colpidora.

Així doncs, us deixem que llegiu aquesta edició de l'Altaveu en la que també estrenem alguns apartats com són l'espai dedicat al *esplairock*, un article referents als castellers i moltes coses més!

Arnau Cunillera; coeditor

RESPONSABLE

Ja ha passat un trimestre des de que us saludàvem per primer cop aquest curs. I que ràpid que ha passat! De fet si ens posem a comptar entre festes i ponts han estat poc més de dos mesos.

La il·lusió i les ganes amb les que tot l'equip de monitors començàvem i la feina prèvia, ha tingut la seva recompensa.

Tots els grups han començat a viure aventures magnífiques i genials. Alguns trobant-se amb éssers fantàstics, d'altres perduts en mig d'una illa o simplement afrontant el gran repte d'haver de preparar uns campaments, tot descobrint la importància de l'esforç, la implicació i el treball en grup per assolir un objectiu final.

I no ens oblidem de les novetats:

 Ens havíem plantejat engegar un petit grup de guitarres i ha acabat sent GRAN grup de guitarres en tots els sentits. L'estel Rock ja sona, i millor o pitjor però sona amb força. Ànims que ben aviat segur que ja us sentim a tots tocant a les misses.

4 Lamentablement el grup de teatre no el podrem tirar endavant, aquest curs, degut al baix nombre d'inscrits.... ...potser l'any que ve!. Nosaltres no deixarem de proposar-vos activitats que us puguin interessar.

Per últim el nou butlletí digital, que espera ser una eina més de comunicació amb tots vosaltres per a mantenir-vos informats i sentir-vos partíceps de l'esplai. Perquè tant nens, com pares/mares, monitors/es i responsables, tots som esplai!

No us penseu que això queda aquí... agafeu forces aquest Nadal, mengeu moltes neules i torrons perquè el proper trimestre tornarem segur que amb moltes més aventures en els grups i amb alguna que altra sorpresa.

Una abraçada molt forta!

Bon Nadal i felix any nou a tots i totes!!

Els encara nous responsables

Lali, Guillem, Marc i Chebe

NADAL- COMENÇAMENT D'UN CAMÍ

Ja es veu per tot arreu les preparacions per a una festa. Cada vegada hi ha més llums als carrers, hi ha més anuncis comercials en els mitjans de comunicacions, cada vegada hi ha més rebaixes als centres comercials...cada vegada es posen més pessebres a les botigues, les institucions i les cases , hi ha més papa Noel pels carrers...també hi ha més ofertes de viatges i sortides. Doncs, ja arriba el Nadal. Però el primer Nadal no tenia res d'aquest tipus de preparacions. Tampoc té res a veure amb aquestes ofertes i anuncis. Era un "senzill Fet" de naixement del nen Jesús (Emmanuel = Déu-amb-nosaltres) com un pobre en un pessebre a Betlem en solitud en el sí d'una família.

En realitat, el Nadal no acaba el 25 de desembre i no és un punt final, sinó que és un començament, començament d'un camí nou, com diu Howard Thurman:

5

*Quan els cants dels àngels s'aquieten
Quan les estrelles del cel s'han anat
Quan els reis són al seu palau
Quan els pastors tornen amb el seu ramat a la seva llar
Llavors comença el Nadal en nosaltres.*

Per celebrar el començament d'aquest camí necessita una preparació prèvia- que és el temps de l'Advent. Un temps per despertar del somni, ser actius i ser responsables, estar compromesos i ser solidaris amb els que pateixen avui, més que mai, per la crisi, per l'atur, per la soledat, pel rebuig, etc. *Sempre és un temps oportú per a començar de nou*, sobre tot, aquest temps de l'Advent que és també el començament de l'any litúrgic.

Us desitjo...

BON NADAL
BON ANY NOU !
Shinto Thomas,cmf

RECTOR

Que la nostra esperança sigui com la del "El sentinella"

Prop la frontera d'un país molt llunyà s'alçava un petit castell perdut enmig del desert. De tant en tant s'hi aturaven les caravanes que venien del nord o bé algun visitant solitari s'hi acollia per una nit. Però la vida del castell era molt monòtona i poques coses hi havia que fessin un dia diferent dels altres.

Un matí arribà un missatge del rei:

"Estigueu a punt perquè ens han fet saber que Déu visitarà el nostre país i potser passarà pel vostre castell. Sobretot estigueu preparats per rebre'l."

Les autoritats del castell es disposaren a complir les ordres reials. Van cridar el sentinella i li encomanaren que a partir d'aquell dia no perdés de vista el desert i així que veiés cap senyal de la vinguda de Déu els ho fes saber.

El sentinella va rebre l'encàrrec tot content; mai no li havien confiat una missió tan important. Dret dalt de la torre, amb els ulls ben oberts, resseguia contínuament l'horitzó en espera del més petit indici.

- Com deu ser Déu - pensava - Segurament vindrà amb un gran seguici i el distingiré de lluny... o potser apareixerà de cop, acompanyat per un poderós exèrcit...

Il·lusionat com estava, no pensava en res més i es passava dies i nits al capdamunt de la torre. Va transcórrer el temps i a poc a poc tothom anà oblidant el missatge de Déu. Fins i tot el rei hi va perdre l'interès. Al castell, els oficials i els soldats es cansaren d'esperar aquella visita i van deixar de parlar-ne. Només el sentinella es mantenia ben despert esperant, esperant sempre, sota el sol i la pluja. Prou que veia venir caravanes i exèrcits, però cap d'ells no era el seguici de Déu.

De vegades, cansat de mirar, es preguntava si tot allò no era un engany:

- Per què ha de venir Déu? I, si ve, passarà per aquest castell tan poc important? I encara qui sap si vindrà?

Però l'esperança vencia sempre els seus dubtes i novament tornava a fitar incansablement l'horitzó... S'escolaren els mesos i els anys. El sentinella es feia vell i els ulls li començaven a fer pampallugues. Sovint havia de seure perquè les cames no el sostenien. L'un darrera l'altre, tots els soldats de la guarnició havien abandonat el castell enyorats de la ciutat. I s'havia quedat sol.

Un dia s'aixecà com sempre per mirar el desert, però s'adonà que gairebé no es podia moure. Se sentí prop de la mort, i una gran amargor li amarà l'ànima:

- He estat tota la vida esperant la visita de Déu i ara hauré de morir sense haver-lo vist - exclamà dolorosament.

Aleshores sentí una veu al seu costat:

- Que no em coneixes?

Astorat, el sentinella es girà i endevinà que Déu havia arribat. Ple d'alegria li va dir:

- Oh, ja ets aquí! M'has fet esperar tant... per on has vingut que no t'he pogut veure?

- Sempre he estat a la teva vora - replicà Déu amb dolcesa - des del dia que vas decidir d'esperar-me. Sempre he estat aquí, al teu costat, dintre teu. T'ha calgut un temps llarg per adonar-te'n, però ara ja ho saps. Aquest és el secret: només els qui esperen poden veure'm.

La veu callà i el sentinella se sentí envaït per una immensa felicitat. S'alçà lentament i tornà a resseguir lentament, amorosament, la ratlla de l'horitzó.

Bon Nadal - "Visita de Déu" - "Déu amb nosaltres"

FOLLETS

Hola a tots!

Nosaltres, els follets, som els més petits de l'esplai però no per això fem menys coses!

Ens hem compromès a ser bons follets, hem après a reciclar fent moltes proves diferents com una cursa d'obstacles gegant, sabem cançons, danses i molts contes i a més a més hem conegut a un personatge que... bé... us podem dir ben poc perquè ens va demanar que guardéssim el secret...

Només us direm que hem tastat alguna que altra poció d'inspiració (per alguns follets molt bona, fins i tot volien repetir!) per ajudar a les idees a venir als nostres caps, hem trobat un misteriós llibre en un laberint i... shhht! No podem dir res més!

Esperem que passeu tots un moooolt bon Nadal!

7

Els Follets

Hola a tothom! Som els espurnes i us hem d'explicar un munt de coses que ens han passat.

Primer quan vam anar d'excursió a Caldetes, el diumenge per la tarda a punt de tornar cap a Barcelona ens trobem un taulell d'un joc a la platja, no sabíem ben bé què volia dir però no ens hi vam capficar! Fins que el dissabte següent ens trobem que ens visita un "mussol" que ens explica que estem dins un joc que no podem abandonar fins que no l'acabem. Aquella mateixa tarda ens vam posar a prova, a veure si realment estàvem preparats per a afrontar tot el que ens podíem trobar dins el joc. El mussol ens va proposar una mena de proves que els espurnes vam superar amb èxit (ho dubtàveu?) Ja us anirem posant al dia de les nostres aventures, esperem sortir-ne sans i estalvis!

Nadal!

8

Els Espurnes

Creieu que el nostre amic s'assemblarà a aquest mussol? No es va deixar veure durant tota l'estona esperem poder-lo veure algun dia!

BARRUFETS

Hola a tots!

Com va? Per aquí els Barrufets hem iniciat el curs com sempre amb molta energia i ganes, i sort en tenim d'això, doncs ja des del començament que estan passant coses extraordinàries que requereixen de la nostra perícia i força. Us fem cinc cèntims d'algunes d'elles...

L'altre dia, tot just quan havíem de començar una activitat vam sentir uns cops i uns sorolls fortíssims a l'altra banda de la sala. Espantats vam enretirar la mampara i vam trobar un ésser estrafolari que no sabia parlar gaire bé i que caminava tocant amb els genolls a terra, d'una manera bastant rara. Malgrat el neguit inicial per tant impactant aparició, aviat vam entendre que aquella criatura era inofensiva i que no semblava que ens volgués fer cap mal. Ens va explicar que es deia Bervech i que en el seu món, que no és el mateix que el nostre i que s'anomena "Belhiesa", s'hi estaven produint fenòmens molt estranys i inexplicables que no feien esperar res de bo. Un exemple d'aquests és que en el cel, al costat de la seva lluna, ha sortit una taca negra que es va fent cada cop més gran. És per això que en Bervech ens va venir a demanar ajuda tot escolant-se per una "escletxa interdimensional", i ens va donar com a regal una manta màgica que ens ha de servir per transportar-nos al seu món, trobar-lo i juntament amb ell evitar la destrucció de la seva realitat. Uns dies després ens va enviar unes cartes en la seva llengua (que Déu n'hi do com costa de desxifrar!) on ens recomanava que pintéssim la manta de transport amb alguns dibuixos que representessin a cadascun dels Barrufets, doncs sinó anem ben identificats poden haver-hi interferències i caure en el Buit per a no tornar a sortir.

Com ja veieu els Barrus estem molt entretinguts amb el bo d'en Bervech i l'embolic en el que ens ha ficat, però ens vam comprometre a ajudar-lo i res ens detindrà! Esperem que les coses vagin de la millor manera possible.

Rebreu més notícies nostres!

Att,

El Gran Barrufet

9

Nosaltres els explores, vam anar d'excursió amb picasoques.

Vam anar a Esparraguera, lloc on ens ho vam passar molt bé, gràcies, tot s'ha de dir, als monitors.

El camí d'anada no va ser molt llarg, en el ferrocarril ens ho vam passar molt bé jugant a pilota i cantant...El més dur va ser quan vam acabar el trajecte del ferrocarril, i vam haver de caminar, poc però, eren escales i això no ens va agradar gaireee :(

Un cop a l'esplai (no sé com es deia), vam anar a dinar, seguit d'un temps lliure molt llarg, en el qual, vam poder parlar, jugar a futbol...

Vam fer una activitat conjunta, de mocadors que va estar molt bé, encara que ens vam liar una mica, però ens vam riure a més no poder.

Després de berenar, vam anar a la sala, on dormiríem, i vam col·locar els aïllants, els sacs...

Vam estar fent el burro una estona i vam sortir fora, (amb un fred que pela) vam jugar al pistoler, tots junts, cosa que ens va ser molt difícil als explores, perquè no ens sabíem tots els noms...i que al final van acabar guanyant (no sé qui va guanyar).

A l'hora de sopar, ens vam portar molt bé i els monitors ens van donar compartir, però no era tan simple, havíem de contestar les preguntes que ells ens feien.

De joc de nit vam fer quatre grups, per jugar al joc de la bandera, per tot el poble.

Quan vam anar a "dormir", els monitors es van haver de quedar una estona, perquè no estàvem per 'la labor', sinó que volíem liar-la... però estàvem tant cansats que no vam aguantar ni cinc minuts.

Al dia següent, ens vam dividir en grups, i vam fer una gimcana per tot el poble, cosa que no va ser fàcil ja que no

ens coneixíem el poble i era més gran del que semblava. Ens ho vam passar molt bé ja que vam conèixer el poble i vam parlar molt amb picasoques.

Un cop dinats, vam anar a les pistes de futbol, on ens vam trobar un carro de supermercat, i la majoria de nois i noies es va dedicar a anar amb carro, tirar-se per baixades... Els altres, que jugaven a futbol, s'ho van passar molt bé amb el FURGOS CLUB, tothom volia formar part.

Havent descansat, vam caminar poc ja que vam anar a agafar l'aeri, perquè els monitors havien de votar i si no se'ls feia molt tard. Després d'agafar l'aeri, vam agafar el ferrocarril, on allà vam agafar el metro per a tornar.

Després de passejar una estoneta pel Matagalls durant la primera excursió del curs; després de deleitar-vos amb un berenar irresistible; després de començar a afinar les nostres veus; i després de passejar una estoneta de relax per Sant Celoni (que se'ns en va anar de les mans, i vam arribar a Canet de Mar!), els vigies us volem informar i/o advertir de què encara ens sobren forces per estar a la vostra disposició, perquè gaudiu durant tot el curs de la nostra alegria i.... alguna que altra sorpresa!!!

12

Encara no tens els teus números de la PANERA??

- Només has d'adreçar-te qualsevol vigia (com més varietat, millor!), i confessar-li que t'ha sorgit la necessitat de fer-te amb un dels seus números!!! Afanya't!! Últims números disponibles!!

Encara no saps a què ens dediquem els vigies quan arriba el Nadal???

ELS DIES 27 i 28 DE DESEMBRE i EL 3 i 4 DE GENER...

...ENS TROBARÀS CANTANT NADALES A PORTAL DE L'ÀNGEL!! NO T'HO POTS PERDRE!!

Bon Nadal a tots!!!

Durant aquest inici de curs, els premos i els cols hem aterrat a l'altre món de l'esplai: ser monitor.

En aquest primer trimestre la il·lusió dels nens ens ha fet viure noves experiències i moments molt especials: amb els Follets hem conegut el MagBuc i ens va explicar que (el que havia estat el seu amic) el Black Cloud, li havia robat el seu llibre màgic amb tots els seus poders. Ens va demanar ajuda per a recuperar-los i ja n'hem trobat dos!!!

Seguint la nostra passejada ens vam topiar amb els Espurnes, els quals havien trobat un taulell d'un joc màgic i per poder jugar havíem de fer unes proves. Amb els Barrus vam conèixer un altre personatge, el Bardeck. Aquest personatge ha tingut problemes en el seu món i ha demanat ajuda als Barrufets, que han pintat un llençol per poder invocar-lo. Amb els Picasoques ens vam trobar dins d'un canal de televisió i per poder decidir els programes que es posarien, havien de fer unes proves. A més a més, hem estat testimonis de que els Explores s'han topar amb una illa que han batejat com a Mocotanga.

Els Premos i els cols us volem donar les gràcies ja que sense vosaltres aquesta aventura en la que ens hem endinsat no seria el mateix.

La Llei de Campdevàrol

 L'any passat us vaig explicar un munt de coses sobre Campdevàrol, els seus paisatges i el seu hospital— que, d'altra banda, no ha deixat de fascinar-me—. Però darrerament està molt de moda innovar, i jo aquesta tarda m'he proposat fer-ho per no ser menys que altres i parlar-vos de la Llei de Campdevàrol, una llei que vaig descobrir el passat 14 de novembre tornant de la sortida que el Grup d'Animació de Pares de l'Esplai va organitzar, un any més, per anar a caçar bolets. Us prometo que no faig broma: el Citroën familiar s'allunyava de la Masia Serradell per anar a buscar la C-17 i jo, quan vaig acabar d'acomiar-me de les cares estampades a les banderoles electorals que vorejaven la via amb una insistència premeditada— adéu Montilla, passi-ho bé Sánchez Camacho, fins una altra Artur, i aquesta mena de coses—, em vaig posar a elucubrar sobre la Llei de Campdevàrol, una llei que havia demostrat la seva vigència aquell dia i que em suplicava amb un fil de veu inaudible, com tots els fils de veu que s'alcen de l'immens pou on hi ha les idees que encara no ha tingut ningú, que la formulés d'una vegada.

14

I jo la vaig formular, desarmada, perquè val a dir que s'ho mereixia. L'enunciat de la Llei de Campdevàrol va prendre doncs cos i paraules enmig de la carretera ja tota negra de vespre i es va asseure somrient damunt del guanter del nostre Citroën: «Quan una colla de gent la mar d'eixerida surten un diumenge preciós i espurnejant de sol per anar a caçar bolets, ho passen de primera plegats i gaudeixen d'un àpat esplèndid on hi ha de tot i més, de bolets en troben pocs.» Aquesta llei que fa poques setmanes que cueja, com segurament ja haureu advertit, és una mena de germana petita de la Llei de Murphy, l'enunciat exacte de la qual és avui dia un misteri perquè un

ANIMACIÓ DE PARES

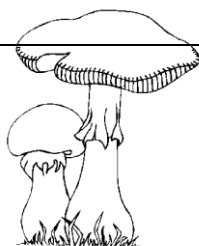
mund de gent hi ha volgut ficar cullerada. Després de moltíssimes cullerades, la Llei de Murphy va anar evolucionant fins arribar a l'enunciat de la llei de Finagle –allò de «Si alguna cosa pot sortir malament, sortirà malament» o, si ho preferiu, «allò de la torrada untada de mantega que cau a terra i ens empastifa la catifa nova.»

És clar! ¿I què esperàveu, eh? ¿Que potser podia anar d'una altra manera? ¿Sí? Au va, no ens passem d'exigents, eh? Qui no vulgui pols que no vagi a l'era, i qui vulgui bolets, que pateixi una mica,... no? El catorze de l'onze hi va haver massa coses que ens van sortir massa bé i, per complir amb el contingent de contratemps que prediquen en general la Llei de Murphy i en particular la Llei de Campdevàrol, era pràcticament indispensable que marxéssim amb les mans si fa no fa buides de bolets. Per anar bé, però, hauríem d'admetre que un cop a casa tots vam poder fer una truiteta testimonial i esquifida, amb uns quants camagroc i alguna pota de perdiu... o no? I doncs? De què ens queixem?

15

Omplir els cabassos de bolets mentre passejàvem pels boscos de la vora de la Masia Serradell hauria estat bé, però posats a triar, jo em quedo amb la fantàstica caminada sota el sol generós que no ens va permetre de passar fred ni un moment, amb les rialles i la gresca, amb les botifarres de sang i les xistorres, les faves i les amanides, les croquetes, el bon vi, les truites de verdura, les panades de tonyina i... amb aquell pastís Tatin que tallava la respiració. Què hi farem! Són els rigors que han de patir els qui se sotmeten als efectes de la Llei de Campdevàrol.

Meritxell Salvany

ANIMACIÓ DE MONITORS

castanyada de por

castanyada de por

Tot va començar a les deu i mitja d'una fosca nit, del dissabte 30 d'Octubre, a l'entrada de l'Esplai Estel. On una gran part dels monitors dels esplais de zona 2 van presentar-se amb la total desconexió del que els esperava.

Primer de tot, el Túnel del terror, feta per un personatge bastant pintoresc vestit de Michael Jackson (també anomenat: Tito Michael). El qual consistia en anar cercant els utensilis bàsics per a poder alimentar-nos en condicions, és a dir: plats, coberts i gots, per tot l'interior de l'esplai. Els monitors van anar entrant per parelles a l'interior de l'esplai, i després de la petita visita guiada per una bruixa, d'invocacions a deïtats paganes, visites horripilants d'homes sardines, i per acabar-ho d'adobar, esquelets amb riures estrambòtics i sonats amb serres mecàniques. Els va tocar esperar-se en una sala a les fosques i tancada que tenia una clara funció: la de sauna.

16 Després de tenir a tota la colla de monitors altre cop reagrupada, es va començar el sopar, on va predominar una excel·lent interpretació del "trueque" a nivell de menjar, entre els monitors dels diversos esplais; es va respirar un ambient de bon rotllo i molt bona comunicació entre monitors. I fins i tot va haver lloc, per intercanvis afectuosos de menjar i taps de suro. També es va celebrar l'ascendència en edat d'un dels Responsables de Zona 2 i monitor de l'Esplai Estel Felipe Castaño, el qual va repartir piruletes a tord i a dret, per a tothom.

Després de l'abundant àpat compartit, es van fer jocs de coneixença, que van ser bastant fructífers.

Així va transcendir el primer sopar de zona 2, fet a l'Esplai Estel. I no s'hauria pogut portar a terme, de no ser per l'activa participació dels monitors de l'Esplai Estel, i també de la resta de monitors d'altres esplais, que van participar-hi activament durant tota la nit.

Marc Argente, Co-Responsable de Zona 2

CAMPS 2011

A reveure! Tot el viatge de Benet XVI

Aquí trobareu un resum de tot el viatge de Benet XVI a Barcelona. Una cronologia hora a hora que recull tot el seguiment de CatalunyaReligió.cat de la visita papal a Catalunya. Al recull de notícies també trobareu l'ampli recull de les notícies generades per l'estada del papa.

<http://www.catalunyareligio.cat/articles/9304>

<http://blocs.claret.cat/fundacio/>

<http://familiaforum.net/>

C/ Nàpols 34N6, 2n.E - 08025 BARCELONA
Tel. 93 476 29 09

17

Enllaç Solidari està preparant, pel mes de juliol 2011, el Camp de Treball – Experiència missionera BRASIL 2011.

A la regió amazònica –brasileira de la Vall del Guapore, Rondônia. Zona on realitzen la seva tasca i servei missioner, claretians de Catalunya; i on es dóna suport, entre d'altres projectes i programes, al programa de cooperants i el projecte d'apadrinaments - famílies amigues.

**Joves interessats, i majors de 20 anys, poseu-vos en contacte amb Enllaç: enllac@claret-cat.org
Places limitades; pre-inscripcions abans del 6 de gener.**

AGERMANAMENT

Des de l'Agost de 2008 que l'Esplai Estel apadrina al Gabriel, un nen de 3 anys del Brasil.

La primera carta que li vam enviar al setembre d'aquest any parlava de l'últim any com a vigies dels nous premonitors i col·laboradors.

Com ja sabeu podeu entrar al web www.esplaiestel.com i remenar a l'apartat "Agermanament", on podreu veure les cartes i dibuixos ja enviades a la mare del Gabri.

Ara, per aquest Nadal, també li volem enviar una carta per felicitar-lo amb un petit text desitjant-los unes bones festes, així, a poc a poc, i a la mesura en què ens és possible estem intentant ajudar-lo i fer-nos presents, tot mantenint el contacte amb ell, per tal de poder fer més amena les seves vides.

18

Des d'aquí volem desitjar un bon Nadal al Gabri i a la seva mare, juntament amb totes les persones que ajuden a dur a terme aquesta tasca.

Aquest Nadal, el Gabri rebrà les felicitacions de Nadal que els Follets li han fet, i l'escrit del grup de Picasoques.

BON NADAL I FELIÇ ANY NOU!!!

Ivonne i Martí

CELEBRACIONS NADALENQUES

Horaris Nadal – Parròquies

	Cor de Maria	Sant Tomàs d'Aquino
Divendres dia 24 desembre	Missa del POLLET 20:00 h Missa del GALL 23:00 h	Missa del POLLET 19:30 h Missa del GALL 24:00 h
Dissabte dia 25 desembre NADAL	11:45 h 13:00 (castellà) 20:00 h	10:00 (castellà) 11:00 h
Diumenge dia 26 de desembre SANT ESTEVE i Festa de la Sagrada Família	11:45 h 13:00 (castellà) 20:00 h	10:00 (castellà) 11:00 h 19:30 h
Divendres dia 31 desembre Misses vespertines de vigília	20:00 h Missa d'acció de gràcies i per la Pau 23:30 h a la cripta de Sant Tomàs (entrada passatge Alló 8)	19:30 h
Dissabte dia 1 de gener del 2011	11:45 h 13:00 (castellà) 20:00 h	10:00 (castellà) 11:00 h 19:30 h
Diumenge dia 2 de gener	11:45 h 13:00 (castellà) 20:00 h	10:00 (castellà) 11:00 h 19:30 h
Dimecres dia 5 de gener Misses vespertines de vigília	20:00 h	19:30 h
Dijous dia 6 de gener REIS / EPIFANIA	09:00 h 11:45 h 13:00 (castellà) 20:00 h	10:00 (castellà) 11:00 h 12:30 h 19:30 h

ANÚNCIA'T AL TAULELL

Els dies

27 i 28 de desembre i el 3 i 4 de gener

els **VIGIES** us volem veure a tots al

Portal de l'Àngel

on farem la nostra tradicional

CANTADA DE NADALES!!!

FUNDACIÓ CLARET

Nàpols 346, 1r 2a
08025 Barcelona

Tel 934761450 - Fax 93 476 14 51

info@fundacioclarer.org - www.fundacioclarer.org

En quan a la Loteria de Nadal,
per qualsevol dubte podeu consultar el web de l'Esplai:
www.esplaiestel.com --> pares --> economia

o posar-vos en contacte amb:

Joan Muntané - Pau Canyameres - Guillem Bertomeu

[illegible]

Parròquies
Cor de Maria
i St. Tomàs

www.esplaiestel.com
esplaiestel@esplaiestel.com
c/St. Antoni Ma. Claret 45
Tel: 93.458.45.63

Animació de pares

EXCURSIÓ AL PIC DE SANT MIQUEL DE LES FORMIGUES A SANT HILARI SACALM (Guilleries)

Durada: 3 h. (anada i tornada)

Dificultat: mitja. L'última part del recorregut amb pendent més pronunciat.

Altitud : 1.204 m.

Observacions: Cal portar calçat de muntanya i la roba necessària depenen de l'època de l'any. És recomanable portar binocles.

L'època més maca per fer l'excursió és a la tardor.

Com arribar-hi:

 Arribem a Vic per la C-17, prenem la C-25 (eix transversal) direcció Girona i prenem la sortida de Sant Hilari de Sacalm.

- 22 Una vegada entrem a Sant Hilari Sacalm girem a la dreta (Avgda. Santa Coloma de Farners) i agafem el primer carrer a l'esquerra (c/de Villaret). Seguim aquest carrer fins al Polígon Industrial la Bòbila, el carrer canvia de nom i es diu de la Bòbila. Arribem a una cruïlla de 4 carrers i agafem el de la dreta que és la carretera de Villavecchia, i la continuem tota fins a la següent cruïlla, que pendrem la de la dreta (continua sent carretera de Villavecchia). Enfront ens queda una urbanització. Passat aquest punt ens queden 6,4 km fins a la Font dels Abeuradors, mig recorregut és asfaltat i l'altre de pista en bon estat. Aquest tram, pels que teniu uns anys, era el recorregut de la cronometrada del Rally Costa Brava puntuable pel campionat del món.**

Quan arribeu a la Font dels Abeuradors –us vindrà de cara en una corba cap a la dreta- podeu aparcar els cotxes.

En aquest punt trobareu la font i la sortida cap al Pic de Sant Miquel de les Formigues.

Comencem:

Des d'aquest punt teniu 8,140 km d'anada i tornada fins al cim.

El camí està senyalitzat en tot moment.

Les primeres tres quartes parts del camí són de molt bon fer. Caminareu pel bell mig de boscos de castanyers amb algun roure i alguna alzina, també trobareu boix grèvol. No cal dir que la tardor trobareu escampades per tot el camí moltes més castanyes de les que us podeu endur. També és un magnífic lloc pels boletaires.

L'última part del camí, senyalitzada a l'esquerra on comença un corriol, fa una ziga-zaga continua fins arribar al cim, on antigament hi havia el castell dels Senyors Gurb, no en queda res perquè va caure amb els terratrèmols dels s. XV. A dalt hi trobareu una creu de ferro amb una formigues que donen nom al pic.

23

La vista és impressionant, és la muntanya més alta del voltant de Sant Hilari Sacalm. Hi podem veure els Pirineus, la Garrotxa, el Gironès, la Selva, el mar...

Per tornar desfem el camí.

Què visitar:

* Museu de les Guillerries.

Plaça Dr. Robert s/núm. Tel. 972 86 94 47

On dinar:

Hi ha molts restaurants a la zona, però us recomanem:

Hotel Ripoll - Tel. 972 868 025 (tenen menú festiu de 19 €)

Parlem amb el Pare Roca que torna a Barcelona després d'una estada de 26 anys al Brasil. Ens explica de primera mà la situació del Brasil i el projecte d'apadrinaments en el qual col·labora l'Esplai Estel amb un nen apadrinat.

➤ **Com va ser la decisió de marxar al Brasil?**

La decisió d'anar al Brasil la vaig prendre jo, al cap d'estar-ho pensant un temps. Jo estava a Montgat i vaig fer la petició al superior dels claretians de Catalunya. Vaig demanar-ho a començament de curs i durant aquell any(83-84) vaig aprofitar per estudiar portuguès i fer els papers per anar-hi com a resident per incorporar-m'hi a final de curs. Ja hi tenia companys que coneixia a allà tot i que no hi havia estat abans.

➤ **Quina va ser la primera impressió(contrast) a l'arribar al Brasil?**

24

Vaig marxar el Setembre del 84, primerament vaig arribar a Río. En el recorregut de l'aeroport de Rio fins a la casa dels Claretians de 6 a 7 del matí, els carrers estaven plens de nens que anaven a l'escola i llavors em van explicar que eren els del torn del matí i que a les 12 plegarien i tornarien cap a casa. Vaig estar 3 dies a Río, i el tercer vam volar cap a Rondônia i del que te n'adones és de la gran distància que hi ha al Brasil. Vaig estar unes 7 o 8h volant de capital a capital fins a la capital de Rondônia. Encara recordo la impressió quan vaig baixar l'escala de l'avió: una onada de calor i humitat pròpia del clima tropical, calent i humit. De la capital de Rondônia al centre dels claretians, vam fer el viatge en autobús amb carretera sense asfaltar (340km) durant tota la nit 11 o 12 hores d'autobús, amb molts sotracs. Altres contrastos van ser la presència de ciutats grans amb carreteres sense asfaltar, l'absència de sistema de sanejament bàsic o d'aigua corrent.

L'ENTREVISTA

➤ La distància no és un problema de cara als serveis bàsics(Educació)?

El Brasil està distribuït per estats. L'ensenyament bàsic és competència de cada municipi, el secundari estatal i l'universitari federal. En els municipis hi havia petites escoles distribuïdes per tota la comarca perquè tots els nens hi poguessin accedir a peu. En allà hi havia nens de primer a quart amb un mateix professor.

A l'Amèrica llatina l'escolarització és de mitja tornada, és a dir hi ha dos torns un al matí i un altre a la tarda. Per fer jornada completa s'haurien de construir el doble d'escoles i més professors, que no hi són. Ara es construeixen escoles més grans i hi ha un servei d'autobusos, però és molt precari ja que són autobusos molt vells, sense cap monitor que els acompanyi només el conductor, hi van més nens que seients i les carreteres no estan asfaltades.

Bona part del curs és durant l'època de pluja tropical, amb molt de fang pels camins i l'autobús de tan en tan queda encallat. El sistema sobre projecte està ben muntat però a la pràctica hi ha moltes dificultats. Normalment no hi ha un professor per cada aula, hi ha un dèficit molt gran de professors. S'han fet projectes per a donar formació als professors sense el segon grau acabat ni estudis universitaris amb projectes d'estudi de cap de setmana i vacances. Per a fer pedagogia, acabar estudis,...

25

RONDONIA		
Capital		Porto Velho
Població(2000)	Total:	1.380.952 h.
	Densitat:	5,82 hab/km²
	Superfície:	238.512 km²

L'ENTREVISTA

➤ I de cara a l'educació secundària?

Al Brasil hi ha l'ensenyament obligatori que va de 1r a 8è i s'ha afegit un preescolar(6anys) i un segon grau de tres anys que equivaldria al BUP. Hi ha dificultat de transport a les zones rurals. Ja no està garantit a diferència del primari. Hi ha programes de recuperació per alumnes que se'ls ha passat l'edat, per acabar els estudis normalment en escoles nocturnes. A través de televisió i vídeo. Amb una qualitat però no gaire bona. Ara hi ha un canvi entre els joves ja que se n'adonen que els que tenen més preparació troben més feina i de més qualificació. Ja que al Brasil falten professionals en totes les àrees.

➤ El fet d'anar a l'escola motiva els nens?

Els nens hi van a gust a l'escola. Hi reben una mica d'alimentació, suplement alimentari. El problema és que a l'escola hi ha molta resistència dels alumnes ja que els professors estan poc preparats, sense recursos, el recurs pedagògic s'esgota ràpidament i els nens veuen que perden el temps i es queden a casa. Falten professors i llavors no es fan les classes. Cosa que no estimula els nens.

26 *Un problema no només de l'escola és la violència, hi ha professors que se senten amenaçats pels alumnes. Hi ha l'interès però és una escola amb forces problemes.*

➤ Ens podries explicar, ja que ho has viscut de primera mà, el projecte d'apadrinaments?

El projecte d'apadrinament el porta l'O.N.G. Enllaç amb seu als Claretians del Cor de Maria va començar fa gairebé 10 anys, més o menys, gràcies a un matrimoni jove que ajudant famílies necessitades d'allà van veure que per solucionar certs problemes les famílies necessitaven un ajut mensual mentre tenien els fills petits.

Els apadrinaments van dirigits a famílies amb ingressos molt petits o nuls o que degut a una malaltia del pare o el fill tenen una necessitat més gran. La finalitat és que es pugui ajudar el nen fins els 14 anys(normalment comencen de ben petits pràcticament des de que neix). Les famílies reben un ajut fix de 20 euros allà 55 reals. Qui vol assumir un nen o una nena és el padrí, contacta amb Enllaç i a través d'una aportació anual o mensual ajuda ja sigui una persona física o bé una entitat com ara l'esplai o l'escola Claret. Recullen els diners i Enllaç envia els diners al Brasil i allà hi ha dos col·laboradors, voluntaris que fan la distribució de l'ajut i l'acompanyament a les famílies. A les famílies no se'ls dona els diners amb metàl·lic sinó que se'ls donen uns vals bescanviables a les botigues del poble per a aliments bàsics. Llavors es passa a liquidar per les botigues i es comprova que els vals s'hagin utilitzat per a béns de primera necessitat. Juntament amb els vals, se'ls dona les cartes dels seus padrins(mensualment, com els vals). Es pot comprovar que es crea una relació molt bonica entre padrí i apadrinat.

27

➤ **I tot això es mou dins l'àmbit dels Claretians?**

Sí, els Claretians de Catalunya tenen la responsabilitat d'una regió, són tres pobles al llarg d'una carretera(uns 200kms de llarg i amplada variable). Cada poble té una parròquia i en el conjunt de les tres hi ha gairebé 300 famílies apadrinades(fins el Setembre almenys). El que ajuda en el funcionament és que es tracta d'una ONG petita i amb un acompanyament molt proper i directe. Se sap segur que els diners arriben i a qui han d'arribar.

➤ **L'apadrinament és fins als 14 anys per què es considera que el nen ja pot anar a treballar a partir dels 14?**

Es considera que la família a tingut temps en tots aquests anys de refer la seva economia, situació. També s'ajuda a les famílies a buscar alternatives de vida, ja bé de treball o almenys no haver de comprar-ho tot, com ara els horts urbans. Ja que tot i ser un traçat urbà es tracta de casetes de fusta amb espai per fer-hi l'hortet.

L'ENTREVISTA

➤ Es tracta d'una regió especialment pobre del Brasil?

Tal com es diu al Brasil: "El Brasil és un país molt ric ple de pobres". Es tracta d'un país ric ja que té molta terra, molta aigua, sense grans accidents geogràfics. Amb una base agrícola important però sovint massa dedicada a l'exportació. Amb una distribució de renda molt desigual, la diferència de salaris és abismal entre directius i obrers.

➤ Hi ha algun tipus d'esplai o casal al Brasil?

Amb aquest nom no, però si que hi ha activitat per a joves. En algun lloc del Brasil he vist escoltes i al voltant de les parròquies ja siguin catòliques i no només catòliques com ara luteranes també hi ha grups de joves. És una cosa molt necessària i com l'escola és només de mitja jornada podria ser diària. Es potencia molt en nens en situació de risc(drogues, violència). Moviment dels nens de rua(carrer), sobre uns 8 milions concentrats en grans ciutat, i han augmentat ja que no són només nens que els han expulsat de casa o bé s'han escapat sinó que s'hi afegeixen fills de noies adolescents de 14 a 16 anys que ja han nascut al carrer.

28

➤ Seria doncs una bona idea la creació d'esplais al Brasil?

S'haurien d'adaptar, ja que la situació és diferent. Ja que ens hi trobem en nens apadrinats que no tenen pare, o els pares estan desapareguts i se'n cuida l'àvia. A les parròquies ja hi ha activitats amb joves, i nens treballadors que de fet està prohibit però a qualsevol lloc et trobaràs nens venent coses pel carrer. Aquest treball continua: es fan trobades de cap de setmana ja sigui lúdiques, de formació,... ja que no anirien normalment perquè sinó deixen de tenir ingressos.

➤ Defineix esplai en 3 paraules

És una activitat educativa, de relació humana, fomenta la natura, però(em falten les paraules) molt la fraternitat i la convivència. I si és un esplai com el Claret també té un compromís de fe.

EL CASTELL MÉS UNIVERSAL

EL FET CASTELLER!

Després de mesos de feina, els castellers s'acaben de convertir en patrimoni immaterial de la humanitat per la UNESCO, això vol dir que s'ha de mantenir i cuidar aquesta tradició perquè no desaparegui. Avui dia hi ha més de 7000 castellers agrupats en 54 colles en tot el territori de parla catalana, més una a Xile i una a Xina.

Aquesta tradició amb més de 200 anys d'història està basada en el treball en equip, la solidaritat i l'esforç, ben coneguts són els valors castellers: força, equilibri, valor i sobretot seny. FELICITATS!

EL DUDI a ZZ!!!

L'últim 20 de novembre, coincidint amb el DUDI (Dia Universal dels Drets dels Infants) els joves dels diversos esplais de la Zona 2 ens vam reunir al Parc de la Ciutadella on els monitors havien preparat una activitat per tots nosaltres!!!

30

A les diverses proves els joves van fer de tot des de recitar tràgicament el prospecte d'un ibuprofeno (cosa bastant graciosa, per cert), demanar firmes per la salvació dels tigres de l'àrtic o descobrir què és un marfalà. A part de passar-s'ho molt bé, els nostres nens /es (que ja comencen a ser una mica grandets) van aprofitar per fer noves amistats amb el mètode antic, és a dir, sense Facebook. Però la cosa més important que van fer va ser conèixer els drets dels infants.

ZONA 2

La tarda va acabar amb un berenar popular amb tots els que havíem participat a l'activitat.

Z2 torna a la càrrega

Tornem a la càrrega, si fa dos anys va ser la samarreta de Zona 2, aquest any estrenarem dessuadora!!!.

Mantindrem el logotip de les samarretes, però canviarem els colors, aquest any hem escollit el logotip en un blanc immaculat en un fons negre clàssic. En breu les hi podreu veure als vostres monitors.

31

Colònies i campaments 2011

Ben aviat començarem a preparar les colònies i els campaments de l'estiu 2011!

Per ara us podem avançar que les dates seran del 16 al 26 de juliol i que...

Els grans aniran a la casa de la Torre del Baró (St. Llorenç de Morunys; Solsonés)

Els mitjans aniran a la casa Mas Coll de Dalt (St. Feliu de Pallerols; Garrotxa)

Els petits aniran a la casa de La Riera de Ciuret (Fogars de Montclús; Montseny)

Els grups d'edat de cada colònia poden variar depenent del nombre d'inscrits

Les inscripcions seran via web:

- Del 21 al 27 de febrer pels qui vau venir l'any passat a l'estiu i pels que sou d'esplai.
- A partir del 28 de febrer pels qui heu vingut altres anys a l'estiu o sou nous.

Únicament hi haurà inscripcions presencial el dilluns 28 de febrer.

Seran als locals parroquials de 18h a 21h.

Ja us podeu anar reservant aquestes dates!

Fes camí cap les colònies i campaments!

www.esplaiestel.com

32

EL FOLLET NEGRE

Hola a tothom!!

Ja som a Nadal, arriben les festes, l'alegria i el consumisme.... bé m'estic desviant del tema. Aquest primer trimestre ha passat volant no us ho sembla? Algú se'n recorda del primer dia?

Allò semblava la plaça de Gràcia el dissabte. Sardines amunt, cavallets de mar avall, meduses endavant i el crancs enrere es clar! Sense oblidar les mantes, els peixos pallasso i les estrelles de mar. De fet semblava un Aquàrium amb submarinista inclòs per donar menjar els peixos. Sort que van aparèixer quatre pescadors (quasi com els de Pescanova) per posar ordre. I quina il·lusió oi? Finalment tot els nens i nenes ja sabien quins peix... monitors tindrien aquest curs.

Com cada any els vigies han fet la seva panera i els hem tingut enganxats el darrere, repetint com lloros – em compres un número, em compres un número, em compres un número!!! – jo he vist pares que venien a l'excursió amb pals d'escombra per mantenir-los allunyats!! No rieu eh?! És de debò. Resumint les meves felicitacions al guanyador i les meves lamentacions per els tima..perdó pels no guanyadors... això sí, tots els pares sense xavalla eh?!

Suposo que esteu llegint aquestes línies mentre torneu ben assegudets als autocars, evidentment hi ha una calma, tothom torna cansat i dormint (sobretot els monitors, eh?) però ben feliços. Esperem que el 2011 sàpiga on va o ens despertarem a Tarragona!

Bon Nadal i feliç any nou!

El picapedrer

Kara era un picapedrer. Era pobre però molt treballador. Vivia amb la seva dona en un lloc mig desert, però era feliç amb ella i amb els veïns.

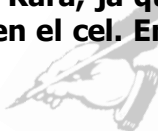
Un dia que Kara estava treballant com de costum, es va parar prop del camí una carrossa. Hi anava un home ric que va demanar a Kara per on era el camí. Quan hagué passat, Kara sentí una gran enveja. Tornà al treball però sense ni mica d'alegria. Per primera vegada a la seva vida li va semblar que el sol era insuportable i que les mans li feien mal.

De sobte llançà el martell, va asseure's sobre les pedres i es lamentava dient: "Ah, si fos ric no hauria de picar pedres i em podria contemplar els altres com treballen, tot passejant". En aquell moment va sentir una veu potent que li deia: "Kara, sigues ric. Que es compleixi el teu desig". I sense saber com, es va trobar vivint en un ric palau, bevent te amb la seva dona. Tenia molts criats. Kara era ric i es sentia molt feliç.

34 Un dia, que era al seu jardí, va veure passar l'emperador, amb una carrossa cent vegades més bonica que la seva. Tot el que ell tenia li va semblar no res comparat amb tot allò.

I sospirà, dient: "Oh, si en lloc de ser simplement ric pogués ser emperador! Ho podria dominar tot". En aquell moment va sentir una veu que li deia: "Kara, que es compleixi el teu desig; sigues emperador". I ja teniu Kara en un sumptuós palau, ple de marbres i daurats. Assegut en coixins de vellut vermell, donava lleis i els seus ministres l'escoltaven respectuosament. I Kara era feliç.

Un dia que es passejava amb els ministres, feia una calor insuportable. El sol escalfava molt. L'emperador va cridar: doneu-me alguna cosa per beure, m'ofego. Va beure, però aviat va tomar a tenir set. Kara es queixava: "El sol és més poderós que l'emperador. Oh, quines ganes que tinc de ser sol". Novament sentí la veu: "Kara, ja que ho vols, sigues sol". I Kara es trobà alt, molt alt, en el cel. Era el sol. Brillava sobre la terra i era poderós.

Però un dia va venir una gran tempestat que ho arrasava tot. El poderós sol va quedar eclipsat per un núvol. I llavors va voler ser tempestat. I ho va ser.

Furiós ho destruïa tot... Se sentia poderós. Era feliç. Fins que un dia va trobar la muntanya. S'alçava altiva, orgullosa. La tempestat no podia amb ella. Ella era més forta. I Kara va voler ser muntanya. Quan ja ho era se sentia feliç.

Però un dia Kara va sentir un soroll. Era com si l'estiguessin picant, o fent pessigolles als peus. Kara va mirar als seus peus i va veure, lluny, petit, un home que estava picant contra la muntanya per treure pedra. Kara va cridar: "Para't; t'ho mano". Però l'home va seguir tan tranquil.

Aleshores va pensar que no era pas la muntanya la més poderosa, sinó l'home. I va desitjar ser home. I es va trobar essent una altra vegada picapedrer.

I la veu li digué: "Comprens, Kara, que no hi ha res tan poderós com el simple ésser humà? No tinguis mai enveja. Sigues feliç de ser una persona".

ESPLAI ROCK

ESPLAI ROCK, ACABA DE NÈIXER!

Ei pares i mares, nens i nenes de l'esplai Estel! Sabeu qui som?

Nosaltres som l'Esplai Rock i acabem de néixer gràcies a tots vosaltres!

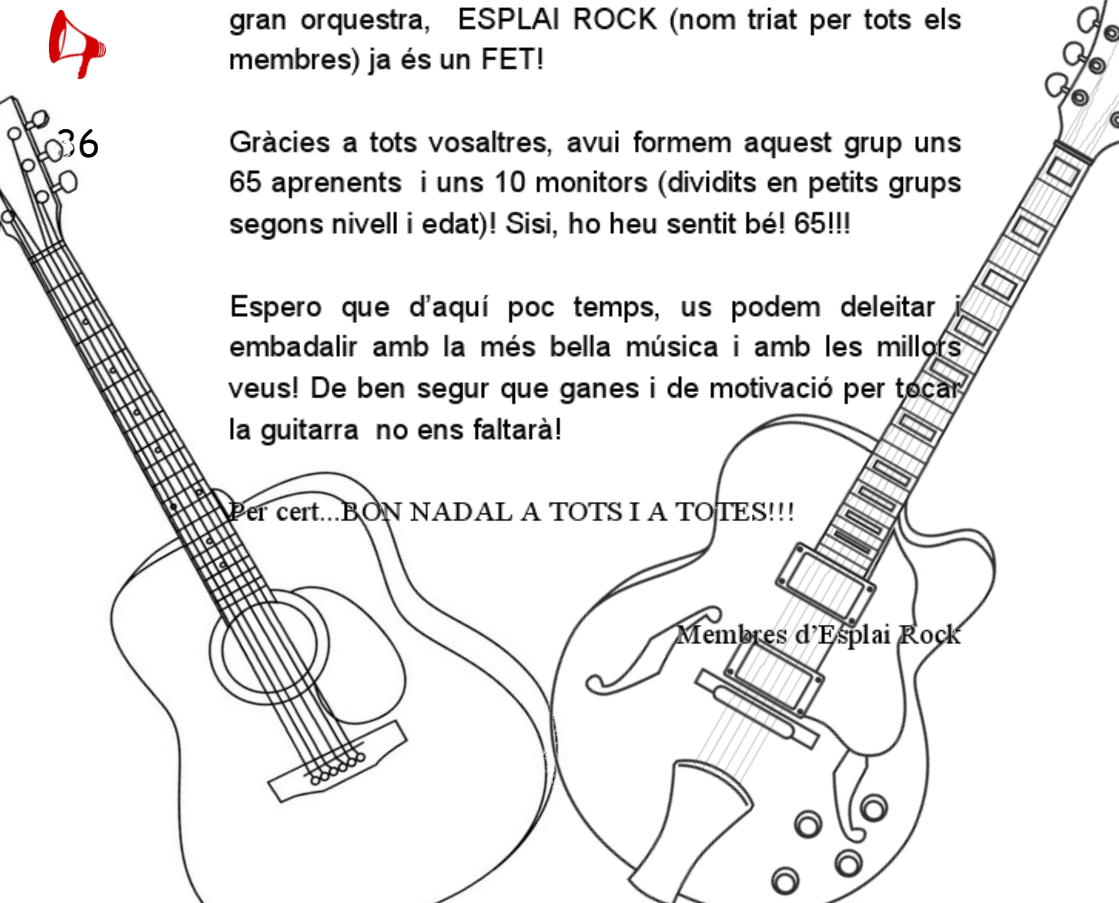
Tot va començar un bon dia, quan un grup de monitors va proposar crear un espai per aprendre a tocar la guitarra (en el més bon sentit de la paraula) a partir de cançons de l'esplai d'ara i de sempre, i a partir de cançons de missa. Després de la resposta que vam tenir per part de tots vosaltres, avui, la nostra petita gran orquestra, ESPLAI ROCK (nom triat per tots els membres) ja és un FET!

Gràcies a tots vosaltres, avui formem aquest grup uns 65 aprenents i uns 10 monitors (dividits en petits grups segons nivell i edat)! Sisi, ho heu sentit bé! 65!!!

Espero que d'aquí poc temps, us podem deleitar i embadalir amb la més bella música i amb les millors veus! De ben segur que ganes i de motivació per tocar la guitarra no ens faltarà!

Per cert...BON NADAL A TOTS I A TOTES!!!

Membres d'Esplai Rock

EDUCACIÓ AMBIENTAL. TALLERS!

PLANTATGE. L'UNGÜENT QUE TOT HO CURA!

El plantatge és un magnífic cicatritzant i antiinflamatori, tant per via interna com externa. Convertit en ungüent o aplicant directament un cataplasma de les fulles xafades sobre picades, cremades, llagues i ferides, és un remei d'urgència de gran efectivitat.

La seva infusió ajuda a desinflamar els ulls, en cas d'irritacions i conjuntivitis. Per via interna, dues o tres tasses al dia desinflen l'aparell digestiu i respiratori, en cas de bronquitis, diarrea, gastritis, etc.

37

COM ES FA L'UNGÜENT?

- 1.- S'agafen 2 o 3 fulles per planta, per no matar-la.
- 2.-Amb un morter es va picant, fins que queda reduïda a polsim i a líquid.
- 3.-Es prepara una cassola al bany maria a foc lent. A dins hi posem aigua, mel i un xic d'oli. Remenar fins que quedi tot homogeni.
4. Separem el líquid de plantatge de les escorrialles.
5. Tirem el líquid del plantatge dins del bany maria, i remenem al voltant de 15 minuts.
6. Posem el resultat de la mescla dins d'un pot i el deixem refredar un parell d'hores.
- 7.La mescla, ara, s'ha solidificat. Treiem la capa blanca d'oli que s'ha creat, i ja tenim l'ungüent!!

JOCS D'OÏDA

Atrapa el gat

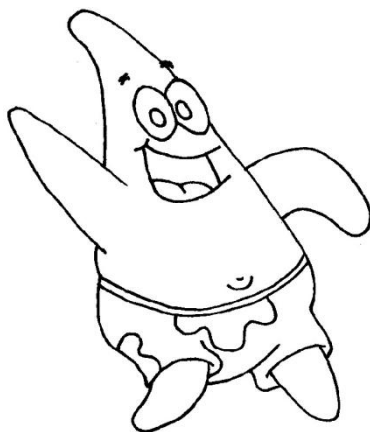
Material: mocador per tapar els ulls, cordill, un cascavell.

Edat: a partir de 5 anys

Jugadors: més de 5

38

Desenvolupament del joc: En un camp de joc limitat, tots el jugadors portaran els ulls tapats excepte un que portarà un cascavell lligat a la cama. L'objectiu del joc es atrapar a qui porti el cascavell lligat, el primer que ho aconsegueixi es canviarà el lloc i passarà a ser ell qui porti el cascavell.

JOCS D'OÏDA

El despertador

Material: un despertador, un mocador per tapar els ulls i fitxes personalitzades.

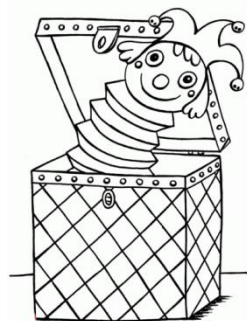
Edat: a partir de 5 anys

Jugadors: il·limitat

39

Desenvolupament del joc: Es col·loca un despertador al terra. Tots els jugadors tenen una fitxa i, un per un, amb els ulls tapats intenten col·locar la seva fitxa com més a prop del despertador millor, guiant-se únicament amb el Tic-Tac del despertador. Guanya qui col·loca la seva fitxa més a prop del despertador guanya.

Revista escrita pels monitors de l'Esplai Estel als quals agraïm la seva inestimable col·laboració i en especial al nostre assessor lingüístic: Guillem Pujol

- Els editors de l'Altaveu: Albert Puigdemívol i Arnau Cunillera